

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE
Wirdum Fr e.o.
Goede vrijdag, 29 maart 2013

Leeg en donker

Leeg is de avondmaalstafel. Het is donker, kaal en stil in de kerk. De voorganger is – zonder

toga - in het zwart. Carla van der Graaf is ouderling van dienst en heet ons welkom. Er zijn geen mededelingen en er is geen collecte.

Zingen Lied 178 vers 1 en 2 door het koor en vers 3 en 4 zingen we samen.

“Jezus, om uw lijden groot, om uw leven en uw dood, die volbrengen 't recht van God, Kyrie eleison.”

Lezing Psalm 22

Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten? U blijft ver weg en redt mij niet, ook al schreeuw ik het uit. Mijn God! roep ik overdag, en u antwoordt niet, 's nachts, en ik vind geen rust (enz.)

Zingen Lied 178 vers 8 – 10, Om de doornen van uw kroon, *“Om de gees'ling en de hoon, roepen wij, o Mensenzoon Kyrie eleison ...”*

Ds De Haan spreekt inleidende woorden bij deze Goede Vrijdag: Hij refereert o.a. aan Bonhoeffer die zei: Geloven in God staat voor het deelnemen aan zijn lijden in de wereld. Het kruis is ons symbool van geloof hoop en liefde.

Met het koor zingen we het Taizelied:
Confitemmi Domini quoniam bonus: *“Laat ons*

zingen voor God de Heer, om zijn gulheid en zijn goedheid”.

Het lijdensevangelie naar Marcus

Dit wordt in vier gedeeltes door leden van het Praethuys gelezen, afgewisseld met koorzang (Tussentijds 155).

Marcus 14 vers 32 – 52

Graan dat in de aarde, in het graf neerdaalt, is als zaad, dat stervend naar de morgen taalt. Liefde staat op, al sliep zij totterdood. Liefde groeit als koren, halmen groen en groot.

Marcus 14 vers 53 – 73

Met geweld begraven werd de liefde Gods. Rest haar niets dan rusten in de harde rots? Jezus is dood, geen weg lijkt meer te gaan. Liefde groeit als koren, als het groene graan.

Marcus 15 vers 1 – 15

Zaad van God, verloren in de harde steen, en ons hart, in doornen vruchteloos alleen, - heen is de nacht, de derde dag breekt aan. Liefde groeit als koren, als het groene graan.

Marcus 15 vers 16 - 39

Hierna wordt de Paaskaars gedooft.

Koor en gemeente zingen hierbij Lied 195: *“Nu valt de nacht. Het is volbracht: de Heer heeft heel zijn leven voor het menselijk geslacht in Gods hand gegeven.”*

Preek

Als je door Italië rijdt zie je overal afbeeldingen van een kruis met een Christusbeeld er aan. Wij hebben hier moeite mee. We hebben ook moeite met het lijden, bijvoorbeeld met een

vriend die kanker heeft of een kind dat op straat vermoord is. Er komen veel vragen bij ons op. Het leven voelt zo ... diep. Dat kostbare leven roept respect op. Zie hoe Jezus omgaat met de moordenaars naast hem aan het kruis. Hier gaat een groot respect van uit. Dit is een symbool van goddelijk erbarmen en mededogen. Jezus zei: "Zie de mens". In de ogen van ieder kind dat jou aankijkt zien we het waarmerk van het diep goddelijke. Gods beeld is tijdloos. Tot in de diepste diepten is Gods woord vlees geworden. Hoe kostbaar is Jezus gewond? Dit blijft altijd een raadsel. Waarom werd hij geestesdood voor onze zonden en schuldeloos veroordeeld? Wij zijn net als zijn leerlingen toeschouwers op Witte Donderdag en op Goede Vrijdag. Amen.
Hierna volgt een moment van stilte

Aan de voet van het kruis

Uit liefde en respect voor Christus kunnen wij een kruishulde brengen door bloemen bij het kruis te leggen en er kaarsjes bij te plaatsen. Onderwijl wordt samen met het koor gezongen:
"Jesus remeber me, Jezus vergeet mij niet, als U in uw koninkrijk komt."

Afsluitende woorden: ... en nu wachten maar, stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw...

Zingen slotlied Lied 176: *"O Liefde die verborgen zijt in diepe stilten eeuwigheid, erbarm U over ons bestaan, het wordt verraden en verdaan."*

Zegen: Ga dan heen in vrede. Amen.
We verlaten de kerk in stilte.....

Medewerkers

Voorganger: ds. Gerrit de Haan
Organist: Albert Minnema
Koster: Sake Mink
Ouderlingen: Carla v/d Graaf en Dick Wijbenga
Diakenen: Wiebren Jongbloed en Tjiske Cnossen
Praethuys
Gelegenheidskoor: o.l.v. Teake Posthuma